

Kl. 10:28

Tina Nedergaard (V):

Jeg oplever ikke nogen rådvildhed, men jeg oplever, at man tager situationen alvorligt, og at den lange række initiativer, som regeringen har taget, er justeret i forskellige retninger.

Det, jeg synes er mest problematisk ved Socialdemokraternes og SF's vækstpakker og ideer om, hvordan man skal komme videre, er, at man finansierer tingene ved at skade erhvervslivet og dermed skaber flere tabte arbejdspladser; det er jo ikke medicinen for at komme igennem en økonomisk krise. Medicinen er, at man skaber en balance i sine tiltag, sådan som regeringen har gjort, hvor man både øger investeringerne i den offentlige sektor massivt og samtidig stiller kapital og muligheder til rådighed for det private erhvervsliv, som skal løfte os igennem denne krise.

Det kan godt være, at Socialistisk Folkeparti er af en helt anden opfattelse, men vi har faktisk den opfattelse i Venstre, at det er befolkningen, der i høj grad skal hjælpe os gennem. Det er jo befolkningen, der skabte de store værdier; mens det gik godt, og det er også befolkningen, som har ressourcerne til at hjælpe os igennem. Derfor har vi heller ikke spor ondt af, at vi har givet skattelettelser, der er med til at løbe økonomien i gang nu, det er langt bedre end det, S og SF lægger op til, nemlig store skattestigninger. Det er gift for vejen ud af krisen og ikke medicin.

Kl. 10:29

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan se, at finansministeren har lagt jakken. Jeg ved ikke, om det skyldes en allergisk reaktion, fordi fru Tina Nedergaard i sin tale kom til at bruge ordet vækstpakke.

Efter oppositionen nu i mange måneder har efterlyst en vækstpakke, kom fru Tina Nedergaard, som jeg har forstået det, til at sige, at det sådan set var det, regeringen havde foreslået. Jeg har oplevet finansministeren ved flere lejligheder simpelt hen reagere i panikangst over ordet vækstpakke, og derfor vil jeg bare ytre håb om, at den allergiske reaktion går over, for det er jo det, der er behov for.

Hvis man f.eks. spørger de økonomiske vismænd, så siger de jo helt klart, efter at have set regeringens finanslovsforslag og alle de planer, som regeringen har, at der fortsat er behov for

at styrke yderligere ved at lave en vækstpakke med fremrykkede investeringer i omfanget 10 mia. kr.

Derfor vil jeg bare spørge fru Tina Nedergaard: Når man nu tog så grueligt fejl i januar og ikke kunne forudse, hvordan udviklingen i dansk økonomi ville blive, hvorfor er det så, at man ikke lytter til uafhængig rådgivning i stedet for at vedblive med at køre i det samme fejlagtige spor?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Tina Nedergaard (V):

Jeg beklager meget at måtte svare på en lidt firkantet facon, men det er jo lidt vrøvlet at sige, at regeringen ikke tog situationen alvorligt i januar.

Allerede sidste år, altså i 2008, tog regeringen initiativer til den første bankpakke, og derefter fulgte kreditpakken og pensionsaftalen, der skærmede vores pensionskasser af; efter det kom trafikforliget, hvor vi fremrykkede milliardinvesteringer; så kom der en ny eksportlånearrangement, hvor vi sikrede, at virksomhederne bedre kunne komme ud og konkurrere på de svagere markeder, hvor efterspørgslen var faldet; vi har givet længere kredittider til virksomhederne, og hvis hr. Morten Østergaard løfter blikket fra papirerne et øjeblik og kigger ud i omverdenen, vil han se, at det jo bl.a. er det, erhvervslivet har efterspurgt – det er dem, der skal skabe arbejdspladserne; vi har lavet en stor skattereform, som giver 13 mia. kr. i vækst ude hos danskerne. Faktisk vil danskerne i 2010 opleve en af de største velfærdsfremgange nogensinde.

Derfor er der jo taget en lang række initiativer. Det rækker for vidt til, at jeg kan nå at nævne resten, så det må jeg komme tilbage til.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:31

Morten Østergaard (RV):

Det får næsten besværgelsens karakter. Man fægter for sig og siger: Uha, vi har gjort noget.

Forleden var statsministeren jo ude og besøge en virksomhed, hvor virksomhedsejeren meget direkte sagde, at han ville ønske, at man ville benytte en mere offensiv krisestyringsstrategi i stedet for den her defensive strategi, hvor man slukker brande, når de opstår, og hvor virksomheder står på konkursens rand.